

VERZORGING EN KWEK VAN EPICRATES STRIATUS STRIATUS

Door: C.A.P. van Riel, Dr. Struyckenstraat 87,
4812 BB Breda.

Inhoud: Inleiding - Het terrarium - Terrariumerva-
ringen - Paring en jongen - Summary -
Literatuur.

INLEIDING

Epicrates striatus behoort tot de familie van de *Boidae*, onderfamilie *Boinae*.

Het genus *Epicrates* komt voor van Midden-Amerika (Costa Rica) tot in Zuid-Amerika (noord Argentinië) en vooral ook op de Caraïbische Eilanden.

Van het genus *Epicrates* (Wagler, 1830) zijn ongeveer twintig soorten en ondersoorten bekend. De grootste soort binnen dit genus is *Epicrates angulifer* (cubaanse boa), één van de kleinere soorten is *Epicrates gracilis* van Hispaniola.

Ook de in dit artikel beschreven *Epicrates striatus striatus* komt op dit eiland voor. Men treft hem verder nog aan op de kleinere eilanden Tortuga en Sint Thomas.

Twee andere ondersoorten van *Epicrates striatus* zijn: *Epicrates striatus chrysogaster* (Cope, 1871) van de Turks en Caicos eilanden en de Bahama's en *Epicrates striatus strigilatus* (Cope, 1862), eveneens van de Bahama's.

Epicrates striatus striatus wordt over het algemeen niet langer dan twee meter. Er zijn echter wel langere exemplaren bekend. De vrouwtjes worden veel groter en zwaarder dan de mannetjes. Bij de mannetjes zijn de sporen duidelijk véél langer dan bij de vrouwtjes. Dit is op het eerste gezicht al een duidelijk geslachtsverschil.

Fig. 1. Pas geboren jongen van *Epicrates striatus striatus*. Foto: C.A.P. van Riel.

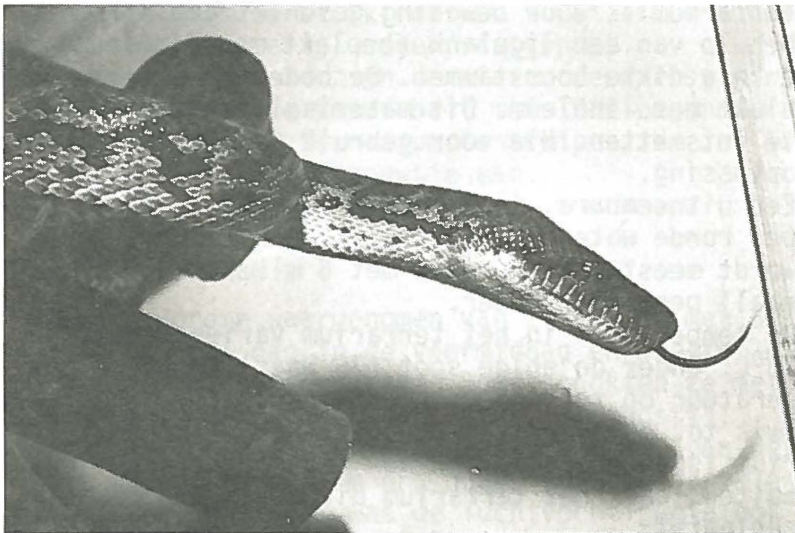

Fig. 2. Volwassen mannetje *Epicrates striatus striatus*. Foto: C.A.P. van Riel.

De kleuren variëren zeer sterk. Zo zijn mijn twee exemplaren zeer verschillend van tint. Het mannetje is rood-bruin (dit is de meest voorkomende kleur), terwijl het vrouwtje licht- en donkerbruin met grijs is.

Epicrates striatus striatus wordt in de schemering actief. Deze slangen worden het meest in de vroege morgenzon waargenomen. Nadat ze zich opgewarmd hebben trekken ze zich terug op donkere plaatsen (onder andere in holle bomen), één tot drie meter boven de grond. Ze komen veel voor in bananenplantages, in de omgeving van vervallen houten huizen. Het voedsel bestaat uit vogels, muizen, ratten en hagedissen. De jonge dieren eten vrijwel uitsluitend hagedissen (vooral anolissen).

HET TERRARIUM

De maten van het terrarium, waarin ik mijn slangen heb ondergebracht, zijn 100x65x170 cm (lxbxh). Het terrarium is voor bewoning geschikt gemaakt met behulp van een ligplank (beplakt met linoleum) en enkele dikke boomstammen. De bodem is eveneens beplakt met linoleum. Dit materiaal is gemakkelijk te ontsmetten. Hiervoor gebruik ik een halamid-oplossing.

Een uitneembare, in de bodem verzonken, 20 cm diepe, ronde waterbak dient als drinkbak. Het water wordt meestal aangezuurd met 6 ml zoutzuur (1 normaal) per liter water.

De temperatuur in het terrarium varieert rond de 28°C. Onder de enige spot (75 Watt) loopt de temperatuur op tot ongeveer 36°C. 's Nachts daalt het kwik tot ongeveer 24°C. De lichtduur in het terrarium is nagenoeg gelijk aan die van het daglicht buiten, daar het terrarium dicht bij een raam is geplaatst.

TERRARIUMERVARINGEN

In augustus 1978 kwam ik in het bezit van een ca. 520 g wegend vrouwtje, dat begin 1979 al 700 g woog. Om een idee te geven van de eetlust van dit dier: in 1979 werden 45 muizen en 15 ratten gegeten. Ze at het hele jaar door. De slang vervelde zesmaal.

Het mannetje kwam in mei 1979 in mijn bezit. Het gewicht van dit dier bedroeg in april 1980 1000 g. Het dier at slechts gedurende vier maanden van het jaar, namelijk in januari, februari, augustus en september. Eigenaardig genoeg ook in de kopulatietijd. Er werden door dit dier in 1980 in totaal 24 muizen en 16 kleine ratjes gegeten.

Op de prooidieren werd altijd wat multivitamine en soms wat vitamine D₃ gedaan.

Deze slangen, die erg rustig en niet agressief zijn, verdragen niet dat ze besproeid worden. In het begin heb ik dit slechts enkele keren gedaan. Ze schrokken zeer van dit sproeien. Ze lieten zich uit de takken vallen en scheidden uit de cloaca een enorm vies en sterk ruikend vocht af. Dit doen ze ook als ze stevig worden vastgepakt.

Zoals reeds vermeld zijn de dieren zeer rustig, maar in de periode vanaf half mei 1980 begonnen ze onrustig door het terrarium te kruipen. Veelal het mannetje achter het vrouwtje aan.

PARING EN JONGEN

Paringen werden waargenomen van 26 tot en met 31 mei 1980. Elke dag in de voormiddag en meestal op de bodem van het terrarium. Soms schokten ze met het hele lichaam, dan weer lagen ze doodstil.

De temperaturen waren in de laatste helft van deze maand in het terrarium erg hoog, vanwege de vele zon buiten. Daardoor was de luchtvochtigheid ook lager dan normaal (ca. 60%).

Na de kopulaties werd door het vrouwtje (haar ge-

wicht bedroeg op 24 april 1990 g) niet meer gegeten. Dat was dus al erg vroeg.

Op 13 juni was het gewicht van dit dier 1900 g. Begin juli was duidelijk te zien dat ze drachtig was. Het gewicht bedroeg op 22 september 1880 g. Na een paar zeer onrustige dagen werden op 2 december 1980, rond twaalf uur 's middags, 18 levende slangetjes geboren. Het is van deze soort bekend dat het moederdier haar doodgeboren jongen onmiddellijk opeet.

De waterbak had ik reeds een maand eerder vervangen door een klein waterbakje om verdrinking van pas geboren diertjes te voorkomen.

De slangetjes werden diezelfde avond in een klein, vochtig terrarium overgeplaatst. Vochtig, omdat dan de eerste vervelling beter verloopt.

Eén slangetje stierf de dag na de geboorte.

's Avonds na de bevalling at het moederdier al weer. Haar gewicht bedroeg op 31 december, dus 29 dagen na de geboorte van de jongen, 1425 g.

De jongen waren ongeveer 47 cm lang. Ze vervelden na gemiddeld zes dagen. De kleuren varieerden van lichtbruin tot donkerbruin-rood. De kop is veel langer en smaller dan bij de volwassen dieren.

Na de vervelling werden voor het eerst nestmuisjes aangeboden. Deze werden zowel met de pincet aangeboden, als ook 's nachts op de bodem van het terrarium gelegd. Slechts één diertje at muisjes. Een week na de bevalling ben ik de slangetjes gaan dwangvoederen met één dags muisjes. Op deze muisjes werd een beetje vitamine D₃ met calciumlactaat gedaan.

Bij twee apart gezette slangetjes werden op een avond twee kleine hagedisjes (anolissen) geplaatst, die meteen werden gegrepen en opgegeten.

Mijn verwachting, dat jonge *Epicrates striatus* hagedissen eten, kwam dus uit.

Alle 17 slangetjes zijn na een periode van vier weken over een aantal liefhebbers verspreid. Met enkele heb ik nog contact gehad (half 1981), zodat

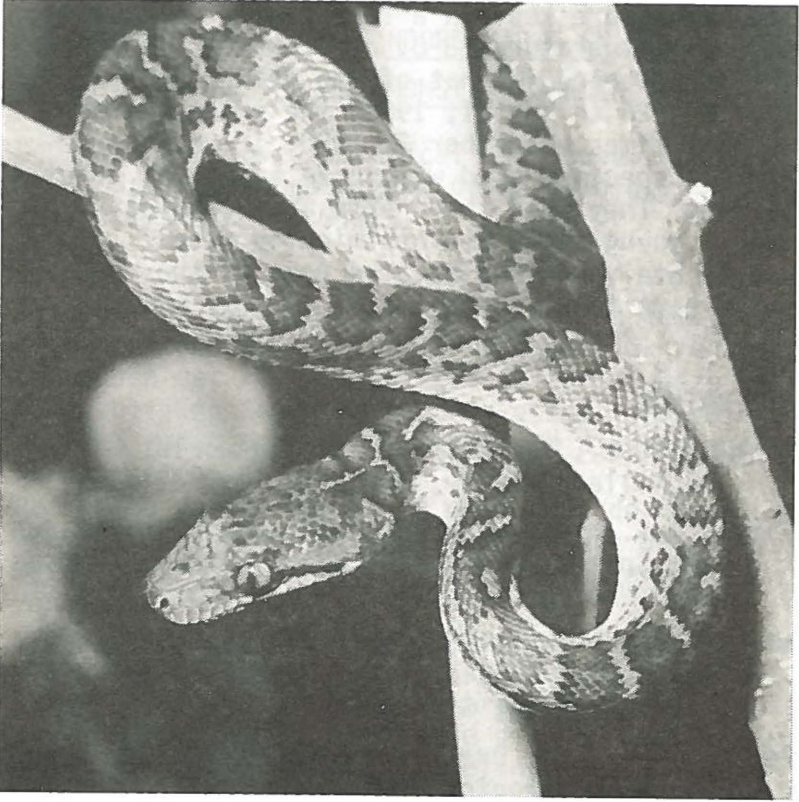

Fig. 3. Jonge *Epicrates striatus striatus*. Foto: C. den Ouden.

ik weet dat sommige dieren zelfstandig hagedissen zijn gaan eten. De rest moet nog steeds gedwangvoederd worden en sommige daarvan willen zelfs geen hagedissen eten.

SUMMARY

The breeding and care of *Epicrates striatus striatus*.

The snakes are kept in a terrarium of 100x65x170 cm. Day temperature 28°C, night temperature 24°C. The photoperiod is that of the Netherlands. From May 26 to May 31, 1980, the snakes mated several times. December 2, 1980, 18 young were born (1 specimen died within 24 hours) of about 47 cm long. They shed their skin after six days. Only 1 young snake ate nestmice by itself, 2 others ate young anoles. The rest of the young still have to be force-fed.

LITERATUUR

- Ditmars, R.L., 1943. Snakes of the world. MacMillan Company, New York. pp. 42-43.
- Fitch, H.S., 1970. Reproductive Cycles in Lizards and Snakes. Misc. Publ. No. 52, Univ. Kansas Mus. Nat. Hist. p. 117.
- Klingelhöffer, W., 1959. Terrarienkunde, Band IV: Schlangen, Schildkröten, Panzerechsen. Alfred Kernen Verlag, Stuttgart. pp. 182-183.
- Peters, J.A. & B. Orejas-Miranda, 1970. Catalogue of the Neotropical Squamata, Part I: Snakes. Smithsonian Inst. Bull. No. 297. pp. 107-109.
- Townson, S., 1978. Notes on the Haitian Boa, *Epicrates stiaatus striatus*. Brit. Herp. Soc. Newsl., No. 18: 11-14.
- Trutnau, L., 1979. Schlangen, Band 1. Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart. pp. 77-78.